

Miguel Ambrosio Zaragoza, “Ambrós” (Albuixech, 1913 - Barcelona, 1992) Quan algú escriu sobre el Capitán Trueno el lector menys avisat relacionarà tot d’una el personatge amb el que sembla el seu únic creador: Víctor Mora. L’escriptor i novel·lista, recentment desaparegut es prodigava en entrevistes i en aparicions públiques i no és estrany, doncs, que la paternitat del personatge més determinant dels quaderns d’aventures a l’Espanya de la postguerra li siga atribuïda en exclusiva. El Capitán Trueno, sí, va ser Víctor Mora, però, com tantes altres sèries del món del còmic ací i on siga, hi havia qui en feia els guions i hi havia també qui feia els dibuixos. I són precisament els dibuixos allò que va dotar de més personalitat la criatura i la sèrie. Però, més enllà de discussions i de l’ou i la gallina, queda clar que Víctor Mora va tenir una part determinant en l’èxit de Trueno. Tant com el seu dibuixant: el molt més desconegut, per discret, Ambrós. Nascut a Albuixec, València, va dedicar tota la seva vida professional a la historieta, amb l’excepció d’un curt període a París, no gaire afortunat, en què es va abocar a la pintura,. Va arrancar a Editorial Valenciana i després dels primers treballs obligats de novençà, va començar a col·laborar en Grafidea, per a la qual va dibuixar la sèrie El Jinete Fantasma, inicialment Aventuras del Caballero Fantasma. Si bé en les vinyetes d’aquesta sèrie el traç d’Ambrós és encara excessivament fàcil i lineal, en un cert temps el dibuixant llueix estil, sobretot en les portades. Se n’han conservat algunes, les que ocupaven un paper molt més gran que les pàgines interiors, magnífiques. El Jinete Fantasma va ser un èxit, però encara va captivar més el públic infantil i juvenil Chispita, el seu fill, que es va guanyar una sèrie pròpia quan la del seu pare va deixar de publicar-se. Malgrat tot, va el amb un encàrrec d’editorial Bruguera, El Capitán Trueno, que Ambrós va tocar el cel. Trueno és el personatge més ben trobat del quadern d’aventures espanyol, la perla de les produccions il·lustrades seriadess de la postguerra. La que ha merescut més reedicions i més atencions. Cansat del ritme frenètic de l’editorial, Ambrós se’n va anar a París el 1960, va provar sort amb la pintura, va fracassar en el noble intent i en tornar va il·lustrar altres sèries per a la mateixa Bruguera i per a Valenciana, fins que l’any 1971 va rebre un altre encàrrec amb guions del mateix Víctor Mora: El Corsario de Hierro, el seu darrer encert. El dibuix d’Ambrós és redó i personal. Tant personal i redó, que els altres dibuixants que van il·lustrar les aventures de Trueno només li arriben al genoll. Un estil que lliga amb una línia de continuïtat eficaç el Jinete Fantasma, Chispita, el Capitán Trueno i El Corsario de Hierro. Miguel Ambrosio va ser un dibuixant d’una solvència enorme, castigada, com tots els de la seua època, per una severa producció industrial incapaç de permetre una obra magna i reposada.

Miguel Ambrosio Zaragoza, “Ambrós” (Albuixech, 1913 - Barcelona, 1992) Cuando alguien escribe sobre el Capitán Trueno el lector menos avisado relacionará rápidamente el personaje con el que parece su único creador: Víctor Mora. El escritor y novelista desaparecido se

prodigaba en entrevistas y en apariciones públicas y no es extraño, pues, que la paternidad del personaje más determinante de los cuadernos de aventuras en la España de la posguerra se le atribuya en exclusiva. El Capitán Trueno, sí, fue Víctor Mora, pero, como tantas otras series del mundo del cómic de aquí y de donde sean, estaba quien hacía los guiones y estaba también quien hacía los dibujos. Y son precisamente los dibujos lo que dotó de más personalidad la criatura y la serie. Pero, más allá de discusiones y del huevo y la gallina, queda claro que Víctor Mora tuvo una parte determinante en el éxito de Trueno. Tanto como su dibujante: el mucho más desconocido, por discreto, Ambrós. Nacido en Albuixech, Valencia, dedicó toda su vida profesional a la historieta, salvo un corto periodo en París no muy afortunado en que se volcó en la pintura,. Arrancó en Editorial Valenciana y después de los primeros trabajos obligados de novato, comenzó a colaborar en Grafidea, para la que dibujó la serie El Jinete Fantasma, inicialmente Aventuras del Caballero Fantasma. Si bien en las viñetas de esta serie el trazo de Ambrós es todavía excesivamente fácil y lineal, en breve el dibujante luce estilo, sobre todo en las portadas. Se han conservado algunas, las que ocupaban un papel mucho mayor que las páginas interiores, magníficas. El Jinete Fantasma fue un éxito, pero aún cautivó más el público infantil y juvenil Chispita, su hijo, que se ganó una serie propia cuando la de su padre dejó de publicarse. Pese a todo, fue con un encargo de editorial Bruguera, El Capitán Trueno, con el que Ambrós tocó el cielo. Trueno es el personaje mejor definido del cuaderno de aventuras español, la perla de las producciones ilustradas seriadas de la posguerra. La que ha merecido más reediciones y más atenciones. Cansado del ritmo frenético de la editorial, Ambrós se fue a París en 1960, probó suerte con la pintura, fracasó en el noble intento y al regresar pasó a ilustrar otras series para la misma Bruguera y para Valenciana, hasta que en 1971 recibió otro encargo con guiones del mismo Víctor Mora: el Corsario de Hierro, su último acierto. El dibujo de Ambrós es redondo y personal. Tan personal y redondo, que los otros dibujantes que ilustraron las aventuras de Trueno sólo le llegan a la rodilla. Un estilo que liga con una línea de continuidad eficaz el Jinete Fantasma, Chispita, el Capitán Trueno y El Corsario de Hierro. Miguel Ambrosio fue un dibujante de una solvencia enorme, castigada, como todos los de su época, por una severa producción industrial incapaz de permitir una obra magna y reposada.

Miguel Ambrosio Zaragoza, “Ambrós” (Albuixech, 1913 - Barcelona, 1992) When someone writes about Captain Thunder, the less alert reader will quickly relate the character to what seems to be their only creator: Víctor Mora. The writer and novelist disappeared was lavished in interviews and public appearances and it is not strange, then, that the paternity of the most decisive character of the notebooks of adventures in post-war Spain is attributed exclusively. Captain Trueno, yes, was Víctor Mora, but, like so many other series of the comic world from here and wherever they are, it was who made the scripts and was also the one who made the drawings. And it is precisely the drawings that gave the creature and the series more personality. But, beyond discussions and the chicken and the egg, it is clear that Víctor Mora played a decisive part in the success of Thunder. As much as his cartoonist: the much more unknown, discreet, Ambrós. Born in Albuixech, Valencia, he dedicated his entire professional life to comics, except for a short period in Paris not very fortunate in which he turned to painting. He started in Valencian Editorial and after the first works required of novice, began to collaborate in Grafidea, for which he drew the series The Ghost Rider, initially Adventures of the Ghost Knight. Although in the vignettes of this series the outline of Ambrós is still excessively easy and linear, the artist soon sees style, especially on the covers. Some have been preserved, those that occupied a much greater role than the interior pages, magnificent. The Ghost Rider was a success, but even more captivated the children and youth audience Chispita, his son, who won a series of his own when his father stopped publishing. In spite of everything, it was with an order of editorial Bruguera, Captain Thunder, with which Ambrós touched the sky. Thunder is the best-defined character in the Spanish adventure notebook, the pearl of post-war serial illustrated productions. The one who has deserved more reprints and more attention. Tired of the frantic pace of the publisher, Ambrós went to Paris in 1960, tried

his luck with painting, failed in the noble attempt and returned to illustrate other series for the same Bruguera and Valenciana, until in 1971 he received another assignment with scripts of the same Víctor Mora: the Corsair of Iron, his last success. Ambrós's drawing is round and personal. So personal and round, that the other illustrators who illustrated the adventures of Thunder only reach the knee. A style that links with a line of effective continuity the Ghost Rider, Spark, Captain Thunder and The Iron Corsair. Miguel Ambrosio was a drawer of enormous solvency, punished, like all those of his time, for a severe industrial production incapable of allowing a magnificent and peaceful work.